

нове-тъ му: ^абесквасно да ся яде на свя-
то мѣсто; въ дворъ-тъ на скинїѣхъ-тъ на
17 собранїе-то да го ядѣтъ. Да ^ине бѣде
печено съ квасъ: ^итова имъ дадохъ за
дѣлъ отъ мой-тъ приношенїя; ^ипрѣсвято
е, както приношенїе-то за грѣхъ, и за прѣ-
18 стѣженїе. ^иВсяко мжжко отъ Аароно-
вы-тъ чада да яде отъ него: ^итоа ^е въч-
но узаконенїе въ родове-тъ ви, отъ при-
ношенїя-та Господу; ^ивсякой който ся
прикосне до тѣхъ, ще бѣде святы.

19 И говори Господь Моисею и рече:
20 ^иПриносъ-тъ отъ Аарона и сынове-тъ му
е тойзи, който ще принесѣтъ Господу,
въ день-тъ на помазанїе-то си: ^идесетъ-
тъ часть на едикъ ежъ отъ чисто брашно
21 нѣхъ-тъ зарань, и половинъ-тъ вечерь: На
сковрадъ да ся направи съ елей: сготовено
да го донесешъ; ^ипечены-тъ уломцы отъ
хлѣбно-то приношенїе да принесешъ за
22 уханїе благовоно Господу. И ^ипомазан-
ный-тъ вмѣсто него священникъ отъ сыно-
ве-тъ му, да го принесе: ^итоа е въчнo узаконенїе
23 заради Господа; ^ицѣло да ся изгари.
И всяко хлѣбно приношенїе отъ свя-
щенника да ся изгари цѣло: да ся не яде.

24 И говори Господь Моисею и рече:
25 Говорѣ на Аарона и на сынове-тъ му и
речи: ^иТойзи е законъ-тъ на приношенїе-
то за грѣхъ: ^ина мѣсто-то дѣто ся коле
всесъжженїе-то, приношенїе-то за грѣхъ
26 да ся закала прѣдъ Господа; ^ипрѣсвято
е. ^иСвященникъ-тъ който го приноси за
грѣхъ, да го яде: ^ина свято мѣсто да ся
яде, въ дворъ-тъ на скинїѣхъ-тъ на събра-
27 нїе-то. ^иВсячко което ся прикосне до ме-
со-то му, ще бѣде свято; и ако ся упрѣ-
ска отъ кръвь-тъ му нѣкою дреха, упрѣ-
28 скано-то да ся опере на свято мѣсто. А
прѣстный съездъ въ който ся е варило
да ся грошавя; но ако ся е варило въ
29 мѣднѣхъ съездъ, той да ся истрыва, и да
ся мые съ водъ. ^иВсяко мжжко отъ свя-
щенническый родъ да яде отъ него: ^ито е
30 прѣсвято. И ^ивсяко приношенїе за грѣхъ,
на което отъ кръвь-тъ ся вноси въ ски-
нїѣхъ-тъ на собранїе-то за да бѣде умило-
стивенїе въ святилице-то, да не ся яде;
съ огнь да ся изгари.

ГЛАВА 7.

1 И ^итойзи е законъ-тъ на приношенїе-то
2 за прѣстѣженїе; ^ито е прѣсвято. ^иНа мѣ-

сто-то дѣто колѣхътъ всесъжженїе-то, да
закалатъ приношенїе-то за прѣстѣженїе;
и съ кръвь-тъ му да ся порѣсува ол-
3 тарь-тъ наоколо. И отъ него да ся при-
носи ^ивсичка-та му тлѣстина: опашка-та
и тлѣстина-та която покрыва вътрешно-
4 сти-тъ, И два-та бѣбрека, и тлѣстина-та
котора е върхъ тѣхъ къмъ чрѣсла-та, и бу-
ло-то на дробь-тъ, което е заедно съ бѣ-
5 брецы-тъ да ся отнеме; И да гы гори
священникъ-тъ на олтарь-тъ, за жъртвъ
Господу: тоа е приношенїе за прѣстѣ-
6 пленїе. ^иВсяко мжжко отъ священниче-
скый родъ да го яде: на свято мѣсто да
ся яде; ^ито е прѣсвято.

7 ^иКакто е приношенїе-то за грѣхъ, та-
ка и приношенїе-то за прѣстѣженїе:
единъ законъ да бѣде за тѣхъ; то да бѣ-
8 де на священника, който прави умило-
стивенїе чрѣзъ него. А който священникъ
приноси нѣчїе всесъжженїе, той священ-
9 никъ да зема за себе си кожъ-тъ на все-
съжженїе-то, което е принеслъ. И ^ивсяко
хлѣбно приношенїе, което е въ пещь пе-
чено, и всячко което е сготовено въ гър-
не или на сковрадъ, да бѣде на священ-
10 ника който го приноси. И всяко хлѣбно
приношенїе съ елей мѣсено, или сухо, да
бѣде на всички-тъ Аароновы сынове, ра-
венъ дѣлъ на всякого.

11 И ^итойзи е законъ-тъ на примирител-
нѣхъ-тъ жъртвъ, която ще ся приноси Го-
12 споду. Ако ихъ приноси нѣкой за благо-
даренїе, то заедно съ благодарителнѣхъ-тъ
жъртвъ да принесе бесквасны питы ^имѣ-
сены съ елей, и бесквасны коры мазаны
съ елей, и чисто брашно направено на
13 питы мѣсены съ елей. Наедно съ благода-
рителнѣхъ-тъ си примирителнѣхъ жъртвъ,
освѣнъ питы-тъ да приноси за приносъ-тъ
14 си и ^иквасенъ хлѣбъ. И отъ приносъ-тъ
си отъ всяко по едно да приноси възвы-
шаемо приношенїе Господу: ^итоа ^ида бѣ-
15 де на священника който рѣси съ кръвь-
тъ на примирително-то приношенїе. И
^имесо-то на благодарителнѣхъ-тъ му при-
мирителнѣхъ жъртвъ да ся яде въ истый-
16 ть день въ който ся приноси: да не оста-
вля отъ него до утрѣ. Ако ли ^ижъртва-та
на приносъ-тъ му е обрѣчанїе, или само-
вольно приношенїе, то да ся яде въ истый-
17 ть день въ който принесе жъртвъ-тъ
си: и ако остане нѣщо, да ся яде и на
утришь-тъ. Но колкото отъ месо-то на
жъртвъ-тъ остане до третїй-тъ день, да

с Ст. 26. Гл. 10; 12, 13. Числ. 18; 10.
т Гл. 2; 11.
р Числ. 18; 9, 10.
ф Ст. 25. Исх. 29; 37. Гл. 2; 3, 7; 1.
х Ст. 29. Числ. 18; 10.
и Гл. 3; 17.
ч Исх. 29; 37. Гл. 22; 3—7.
ш Исх. 29; 2.
щ Исх. 16; 36.

в Гл. 4; 3.
ы Исх. 29; 25.
ь Гл. 4; 2.
н Гл. 1; 3, 5, 11. 4; 24, 29, 33.
ю Ст. 17. Гл. 21; 22.
я Гл. 10; 17, 18. Числ. 18; 9, 10. Исх. 44; 28, 29.
л Ст. 16.
м Исх. 29; 37. 30; 29.
а Гл. 11; 33. 15; 12.

б Ст. 18. Числ. 18; 10.
в Ст. 25.

г Гл. 4; 7, 11, 12, 18, 21. 10; 18. 16; 27. Евр. 13; 11.

а Гл. 5 и 6; 1—7.

б Гл. 6; 17, 25. 21; 22.

в Гл. 1; 3, 5, 11. 4; 24, 29, 33.

г Исх. 29; 13. Гл. 3; 4, 9, 10, 14, 15, 16. 4; 8, 9.

д Гл. 6; 16, 17, 18. Числ. 18; 9; 10.

е Гл. 2; 3.

ж Гл. 6; 25, 26. 14; 13.
з Гл. 2; 3, 10. Числ. 18; 9. Исх. 44; 29.

и Гл. 3; 1. 22; 18, 21.

й Гл. 2; 4, Числ. 6; 15.

к Амос. 4; 5.

л Числ. 18; 8, 11, 19.

м Гл. 22; 30.
н Гл. 19; 6, 7, 8.